

عنوان مقاله:

تجزیه پایداری اثر متقابل ژنوتیپ × محیط بر عملکرد شکر در هیبریدهای چغندرقد

محل انتشار:

پژوهشنامه اصلاح گیاهان زراعی، دوره 11، شماره 32 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

پرویز فصاحت - (AREEO), Agricultural Research, Education and Extension Organization (AREEO), Karaj, Iran
Sugar Beet Seed Institute, Agricultural Research, Education and Extension Organization (AREEO), Karaj, Iran

سمر خیامیم - (AREEO), Karaj, Iran
Sugar Beet Seed Institute, Agricultural Research, Education and Extension Organization (AREEO), Karaj, Iran

جمشید سلطانی ایدلیکی - (AREEO), Agricultural and Natural Resources Research Center of Khorasan Razavi, Agricultural Research, Education and Extension Organization (AREEO), Iran

سعید دارابی - (AREEO), Agricultural and Natural Resources Research Center of Fars, Agricultural Research, Education and Extension Organization (AREEO), Iran

عادل پدرام - (AREEO), Agricultural and Natural Resources Research Center of West Azerbaijan, Agricultural Research, Education and Extension Organization (AREEO), Iran

مهدی حسنی - (AREEO), Agricultural and Natural Resources Research Center of Hamedan, Agricultural Research, Education and Extension Organization (AREEO), Iran

علی جلیلیان - (AREEO), Agricultural and Natural Resources Research Center of Kermanshah, Agricultural Research, Education and Extension Organization (AREEO), Iran

بابک بابائی - (AREEO), Karaj, Iran
Sugar Beet Seed Institute, Agricultural Research, Education and Extension Organization (AREEO), Karaj, Iran

خلاصه مقاله:

در برنامه های معرفی رقم، آزمون ژنوتیپ های گیاهی در مناطق مختلف به منظور بررسی پایداری آن ها انجام می گیرد. در این تحقیق، ۱۷ ژنوتیپ چغندرقد در ۵ منطقه کرج، همدان، میاندوآب، مشهد و شیراز در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با ۶ تکرار در سال ۱۳۹۷ ارزیابی محصولی شدند. پس از تایید همگنی واریانس خطا در پنج آزمایش با آزمون بارتلت، تجزیه واریانس مرکب داده ها برای عملکرد شکر انجام شد. در این تجزیه اثر مکان، ژنوتیپ و ژنوتیپ در مکان معنی دار شد. براساس روش ضریب رگرسیونی و انحراف از رگرسیون، ژنوتیپ های G۹، G۶، G۲ و G۱۳ پایدارترین ژنوتیپ ها بودند. بر اساس واریانس برهمکنش شوکلا و اکووالانس ریک، ژنوتیپ های G۵، G۳، G۲ و G۶ بالاترین پایداری را به خود اختصاص دادند. ژنوتیپ های G۶ و G۹ براساس پارامتر واریانس درون مکانی و ژنوتیپ های G۲ و G۵ بر اساس پارامتر ضریب تغییرات پایدارترین ژنوتیپ شناسایی شدند. با استفاده از روش ضریب تبیین، ژنوتیپ های G۵، G۳ و G۶ و با استفاده از روش رگرسیون تای، ژنوتیپ های G۶، G۲ و G۱۲ با داشتن میانگینی بالاتر از متوسط به عنوان پایدارترین ژنوتیپ ها انتخاب شدند. براساس مجموع روش های فوق، ژنوتیپ G۲ به عنوان مناسب ترین ژنوتیپ از نظر پایداری عملکرد شکر شناخته شد.

کلمات کلیدی:

,Genotype × Environment Interaction, Sugar Beet, Sugar Yield Stability

اثر متقابل ژنوتیپ × محیط، پایداری عملکرد شکر، چغندر قند

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1284580>

